

VIIRIKE

NRO 4/12

Lokakuu

Pekeman Työntekijät ry

TEAM os. 100

Seisokit pidetty

Borealisen Porvoon laitosten yhtäaikainen seisokkirypäs on vaiheessa, jolloin viimeisiä pultteja kiristellään. Kunhan tuotannot saadaan käyntiin, onkin edessä jo talvi, joten viimeistelyt eristeineen, saattoineen ja telineiden poistoinen on myös hoidettava ripeään tahtiin. Toisin sanoen eräiltä osin seisokki jatkuu vielä lumille asti.

Ammattiosasto joutuu suhtautumaan seisokin onnistumiseen jonkin verran toisesta näkökulmasta, kuin bisnes. Etenkin työaikajärjestelyt ovat tyydyttäneet vain harvoja. Työntekijöitä käynnin aikanakin kuormittavat alimitoitettut miehitykset ovat johtaneet seisokissa erikoisiin järjestelyihin. Määrävän osapuolen sanelun aiheuttama turhautuneisuus ilmenee tämän Viirikkeen palstoilta ja se on ollut havaittavissa työpaikoilla jo elokuun lopusta lähtien. Työtunneista, ehkä palkanmaksustakin, taistellaan kenties vielä ensi vuoden puolella.

Laitoksia on huollettu ennenkin. Seisokkikuva vuodelta 2002.

Tässä Virikkeessä myös:

- Luottamusmiesvalinnat edessä syksyllä
- Kunnallisvaaliehdokkaita jäsenistön joukossa
- Syyskokouskutsu
- Ennakkoilmoitus pikkujoulujuhlasta
- PE2:n parkkipaikkasota
- Punkaharjun osakkeet toistaiseksi kiinni
- Esittelyvuorossa Elof "Juice" Juselius
- 'Miehemme Aasiassa' tällä kertaa Laosissa

VIRIKE

NRO 4/12
35. vuosikerta
2.10.2012

Julkaisija:

Pekeman
Työntekijät ry
PL 330
06101 Porvoo
www.pekemantyontekijat.fi

Päätoimittaja:

Jari Voutilainen
(09) 3949 4493
050 379 4235

Toimitussihteeri:

Hannu Lindqvist
(09) 3949 3415
050 379 4088
Olef.-tuotanto v. 1
e-mail:
hannu.lindqvist@
borealisgroup.com

Muu toimitus:

Veikko Höök
(09) 3949 3452/3495

Esa Vainonen
(09) 3949 3023
050 379 0162

Pasi Mäntysaari
(09) 3949 3048
050 379 4050

Painopaikka:

Porvoon Painopaikka
Porvoo

Seuraava Virike ilmestyy viikolla 50. Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on oltava toimitussihteerillä 7. joulukuuta mennessä.

KIRJOITTELE!

PIDÄ KIINNI LUOTTAMUSMIEHESTÄ.

LUOTTAMUSMIES PITÄÄ KIINNI OIKEUKSISTASI JA EDUISTASI

Luottamusmiesvalinnat työpaikoilla taas marras-joulukuussa
– voisitko sinä olla yksi heistä?

www.pidaakiinni.fi/luottamusmies

Pikkujoulujuhlan ennakkoilmoitus

PEKEMAN TYÖNTEKIJÄT ry järjestää jäsenilleen PIKKUJOULUN Perjantaina 30.11.2012 klo 18:30 alkaen Porvoossa ravintola Iriksessä.

Nautimme alkuun tervetuliaisglögin, josta jatkamme joulupöydän ruokailulla, sisältäen muutaman joulujuoman. Ruokailumahdollisuus klo 20:30 saakka.

Loppuillan ohjelmassa on tanssia.
Kaikki tämä hintaan 25€ ja sama avecilta.

Lippuja myyvät 29.10. – 15.11.2012 välisenä aikana:

Pasi Mäntysaari, puh. 3048
Esa Vainonen, puh. 3023
Pekka Lampinen, puh. 3458

Puheenjohtajan pääkirjoitus:

Jari Voutilainen

Meistäkö eurokriisin maksajia?

Kyllä pikku hiljaa alkaa tosissaan tuntua, että me täällä kentällä olemme vain välttämättömiä pelinapuloita ay-johtajien pelissä. Palkansaajien keskusjärjestöjen johto laulaa aivan samoja lauluja kuin maamme hallitus, joka kaikin keinoin yrittää saada työväestön eurokriisin maksajaksi.

Vähän väliä näkyy uutisointia, että vähäisissäkin sopimuskorotuksissa on työnantajien mielestä liikaa. Ainahan ne valittavat, mutta nyt tuntuvat ay-johtajat olevan piilossa eikä tomeria vastaväitteitä työnantajille ja poliitikoille kuulu. Nyt tapetilla on pienyritysten vaatimus irtisanomissuojan heikentämisestä, se tuskin menee läpi, mutta varmaankin jotain avausta sillä pedataan. Liittyneekö kaupankäyntiin uudesta raamisopimuksesta?

Ihmetyttää sekin, että missä vaiheessa on nykyisen raamisopimuksen kolmen päivän koulutusvapaa-asia. Sitä kun viime syksynä pidettiin niin suurena asiana, jopa voittona, reaaliensioita pudottavan raamisopimuksen hyväksymisessä. Pitääkö tämäkin ”voitto” maksaa työnantajille vielä kertaalleen sopimuksissa?

No, katsotaan nyt miten raamit kolisee. Seurataan kolinaa ja yritetään pitää ja ay-johtajat – ”edunvalvojamme” - ruodussa.

Vaikka ammattiosastolla tuntuu olevan rahanmenoa moneen suuntaan, niin pikkujoulu sentään pidetään. Varataan itse kukin jo nyt kalenterista aikaa 30. marraskuuta. Jutellaan siellä mukavia.

Ammattiosaston hallitus kokoontuu

maanantaina 22. lokakuuta

Viitaten yllä olevaan pääkirjoitukseen:

Vetoamuksilla ei pitkälle pötkitä

”Minusta tuntuu, että yritykset nyt vähän ylireagoivat heikentyviin talousnäkyymiin. Toivon niiden harmitsevan irtisanomisten sijasta lomautuksia; kyllä suomalaiset työntekijät ymmärtävät ja joustavat...” Näin torui Jutta Urpilainen suuryrityksiä suurirtisanomisista. 29.9.12.

Jos tosiaan ymmärrämme sen, että yhteiskunta maksaa suuryritysten kuluja, olemme suuria typeryyksiä!

Lauri Ihalainen on vaihtanut linjaa. Aiemmin hän vuodesta toiseen

esitti työnantajille vetoamuksia, mutta on nyt työvoimaministerinä herennyt ehdottamaan malttia irtisanomisissa. Lauri Lyly rohkenee hänkin ottaa kantaa palkansaajien luokan puolesta ja ilmaisee tuon tuostakin paheksuntansa työnantajien toimenpiteiden johdosta. Aina-kin vuosittain.

Teollisuudessa sanotaan, että tilaukset ovat vähentyneet. Taitaa olla niin, että Suomessa, jossa irtisanomiset ovat erittäin halpoja toteuttaa, ei suuryrityksillä ole mo-

tiivä edes yrittää saada tilauksia. Saman voiton saa vuosineljänneksen tuloksessa näkymään, kun laitetaan ihmisiä jalkasen katuhiomoon. Ja esittämällä huonoa tilauskantaa sekä työllistämisen mahdottomia kustannuksia, voi aina saada veronmaksajien tukea. Sitä tukea on myös se nimellinen veron määrä, jota suuryritykset maksavat.

Toimitussihteeri

Pääluottamusmiehen palsta:

Esa Vainonen

Pääluottamusmiehen mietteitä

Eipä tarvitse katsoa kuin Teamliiton kotisivuja, niin uutiset irtisanomisista, lomautuksista ja ulkoistuksista ovat arkipäivää. Tuntuu siltä, että työntekijä on vain kustannus työnantajalle. Työntekijän kannalta elämme karmeaa aikaa. Yritykset tekevät hyvää tulosta ja voitot pitää kotiuttaa nopeasti omistajille - mielestäni tämä on törkeää, nykyjohtajat eivät näe tulevaisuuteen. Kenenkään työntekijän osaa ei voi kadehtia, sillä työpaikkansa pitävät saavat tehdä rutkasti enemmän töitä. Tällä tavalla eivät työmoraali ja työilmapiiri ainakaan parane. Joukkoirtisanomiset johtavat ihmisten pahoinvointiin. Työpaikan menettäminen tuo mukanaan lieveilmiöitä, joiden johdannaisista saamme lukea päivittäisistä uutisista. Monissa tapauksissa perheet putoavat tyhjän päälle, eikä uudesta työpaikasta ole suurta toivoa. Ammattiliitot pahoittelevat tilannetta, eipä juuri muuta.

Borealis-konserni on päättänyt aloittaa ohjelman, jonka pitäisi tuottaa vuoden 2014 loppuun mennessä 75 miljoonan euron säästöt. Tämähän oli tiedossa jo viime kesäkuussa yhtiön yt - tilaisuudessa. Olin 4. – 7. 9. Belgiassa CCC-vaeraedustajana kuulemassa mm. tulevista säästöistä. Henkilöstö kysyi miten säästöt aiotaan kohdentaa ja johto vastasi, että tarkempaa suunnitelmaa siitä ei vielä ole. Pitääköhän paikkansa?

Porvoon tuotantolaitokset ovat tehneet hyvää tulosta ja en pidä oikeutettuna sitä, että säästöt koh-

distuisivat Suomen tuotantolaitoksiin. Mielestäni kaikkeen pitää kuitenkin varautua ja kaikkien henkilöstöryhmien yhteistyö on ratkaisevassa asemassa tulevissa yhteisissä haasteissa. Työntekijöitä ei voi vähentää nykyisestä enää sillä niin tuotannossa kuin kunnossapidossa on miehitykset vedetty miniini. Borealishan pitää henkilöstöstä huolta 24 tuntia vuorokaudessa. Näinhän se on ainakin luvannut. Turvallisuus on Borealoksen ykkösasia, mutta se ei parane väkeä vähentämällä eikä lomautuksilla. Kaikki tietävät, että tuotantolaitoksilla käsitellään vaarallisia aineita, prosessi kokonaisuutena on erittäin haastava ja suurta ammattitaitoa vaativa. Ympäristöhaasteet ovat erittäin suuria. Borealoksen tarkoitus ei ole päästä paikallislehtien otsikoihin negatiivisessa mielessä, eihän?

Seisokki pitäisi tämän lehden ilmestyessä olla pulkassa. Muovitehtaat on saatu osittain ajettua ylös ja Petrokemian tehtaiden ylösajo hyvässä vauhdissa. Toivottavasti ylösajot sujuvat häiriöttä. Olen kuullut seisokista kaikenlaisia kommentteja, riippuen keneltä kysyy. Päällikötason ihmiset kehuvat miten hienosti ja turvallisesti seisokki etenee, työntekijöiden kommentit ovat järjestään olleet negatiivisia. Eräs Borealoksen työntekijä kommentoi: ”Jos minä saisin päättää, niin täällä työskentelisi vain suomalaisia.” Totuus lienee jostain tältä väliltä. Lopputulos mitataan vasta silloin kun kaikki laitokset ovat ol-

leet jonkin aikaa tuotannossa. Näemme toimivatko laitteet oikein ja suunnitellusti ilman vuotoja. Työntekijöiden motivaatiosta on pidettävä huolta myös seisokin jälkeen, sille he ovat antaneet kovan työpanoksen ja korvaus pelkästään seisokkipalkkion muodossa ei mielestäni ole riittävä.

Seisokkimiehitys on aiheuttanut keskustelua koko ajan, eikä syyttä. Joillakin laitoksilla työntekijä on muuttanut vuorojärjestelmää seisokin ajaksi, syynä liian pieni vuoromiehitys. Tämä on tuonut omat ongelmansa. Ylitöiden maksuissa on ollut joitakin poikkeamia. Olen selvittellyt joitakin tapauksia ja asiat ovat saaneet paremman käänteen. Toisaalta, ylityö on aina vapaaehtoista ja siihen pitää olla työntekijän pyyntö sekä työntekijän suostumus.

Kunnossapidon tilanteessa ei liiemmin ole tapahtunut. Työntekijä selvittää paraikaa esimiesvastuukysymyksiä, jonka jälkeen asiaa katsotaan muiden henkilöstöryhmien kanssa, sekä työntekijöiden ammattiosaston hallituksessa. Borealoksen oma kunnossapito on niin laitosten turvallisuuden- kuin taloudelliset seikat huomioon ottaen paras vaihtoehto. Kannattaisiko kumppanuusasiaa vielä harkita? En ole kuullut vielä yhtään positiivista kommenttia keneltäkään kumppanuudesta.

Työsuojeluvalltuutetun palsta

Pasi Mäntysaari

Tänään se en ole minä

Työpaikallamme sattui kuuden viikon sisällä heinäkuun lopusta alkaen neljä tapaturmaa. Palovammoja, murtumia, ruhjeita ja haavoja. Tapaturmien ketjun katkaisemiseksi järjestettiin kampanja, jolla yritettiin tavoittaa yli 2000 henkilöä viikon aikana. Tarkistettaessa haastatteluin, miten onnistuttiin, voi sanoa, että viesti meni perille. Keskusteluissa ymmärrettiin ja oli sisäistetty turvallisen työskentelyn ja ympäristön merkitys tapaturmaton työpäivään. Henkilökohtaisesti kohtasin vain yhden henkilön, joka totesi, että infopaketissa olevat vammat olivat vain pieniä, joten ei hätää. Outo ilmaisu, jonka johdosta mainitsinkin hänelle: ”Kun on itse kohteena, niin pienikin haavuri voi vaikuttaa henkilön pärjäämiseen töissä ja kotona ollen tuskiltaan hyvinkin mittava.” Minä olen ollut se ”tänään” muutaman kerran ja viime tapaturma rajoittaa saamieni vammojen johdosta vieläkin elämäni.

Seisokki

Kirjoittaessani tätä on seisokkien viime metrit meneillään ja joitakin palautteita siitä, miten meni, alkaa tulla. Olen saanut keskusteluisia kommentteja, joissa ollaan erittäin helpottuneita, kun on enää vähän päiviä. Väsymys näkyy ja tuntuu niin omilla kuin ulkopuolisten urakoitsijoiden henkilöillä. Jotkut heistä ovat tehneet hyvinkin pitkiä päiviä putkeen. Puolalaisten kulttuuri työaikojen suhteen ei vaiku-

ta kovin terveeltä. Varsinkin loppuviikkoina viikonlopun yli kestäneet 12-tuntiset työpäivät, sisältäen vain ruokatunnin, ovat uuvuttaneet henkilöitä. Sainkin huolestuneen kommentin, miten on tuon turvallisen toiminnan laita, kun väsymyksen lisänä ovat huonot kelit. Pinnan kiireys on ollut havaittavissa aika monella henkilöllä.

Voiko saada halvalla hyvää

Viime virikkeessä toteamani kysymys tulee varmaankin saamaan vastauksia, kun analysoidaan seisokin jälkeistä tilannetta turvallisuuden ja laadun osalta. Seisokin aikana raportoituja läheltä-piti-, havainnontikierros-, olosuhde- ja muita raportteja tuli mittava määrä ja niiden, sekä lukemattomien HSE-kierrosten raporttien pohjalta on syytä tehdä kattavat yhteenvedot. Oli hyviä ja kehitettäviä asioita ja paljon materiaalia, josta on hyötyä yhteisellä työpaikalla myös muualla kuin vain Porvoossa. Yhteenvetojen pohjalta tehtyjä johtopäätöksiä tulee hyödyntää ja soveltaa jatkossa tulevilla seisokeilla, ovat ne sitten yhtä mittavat tai eivät, kuin mennyt seisokki.

Juorut

Seisokin aikana olin yllätynyt siitä juoruviidakosta, jonka muun muassa hävinneet tavarat saivat aikaiseksi. Yksi polkupyörä muuttui yhden päivän aikana useaksi ja tapahtuma kauaksi todellisuudesta. Myös erilaiset tapahtumat saivat siivet allensa kun jutut levisi-

vät henkilöiltä toisille. Millä siten väärän tiedon leviäminen estetäisiin? Ainakin on syytä parantaa tiedottamista tapahtumien osalta, ettei ylilyöntejä jutuissa syntyisi.

Puuttuminen

Olen todella ylpeä kaikista HSE –ryhmissä työskentelevistä ja muutenkin turvallisuusasioissa aktiivisesti toimineista työntekijöistä. Ilman aktiivista otetta poikkeamiin ei seisokki olisi sujunut työsuojelu- ja turvallisuusmielessä näin hyvin. Puuttuminen epäkohtiin niin ympäristössä kuin ihmisten käyttäytymisessä on välittämistä ja vähentänyt varmasti tapaturmia. Uskon myös, että ulkopuolisten työntekijöiden näkemä hyvä turvallisuuskulttuurimme kantaa hedelmää myös heidän tulevilla työkohteissaan.

Jaksaminen

Nyt kun syksy on taas saapunut ja kelit ovat mitä ovat ja takana on kaikkien yhteinen pitkä seisokki, niin ei voi muuta sanoa kuin että otetaan rauhallisesti! Pidetään vapaat rentoutuen ja ei hötkyillä hommeleissa. Näin minäkin lupaan.

Turvallisempaa syksyä ja alkutalvea!

Juice

Asentajan vankka peukalo painaa panokset sisään ja pian molemmat piiput laulavat lyhyen laulunsa Savijärven ampumaradan syyskuussa iltapäivässä. Haulikko pitelee Elof Juselius – Juice.

– Ammuin enemmän ennen, mutta nyt pääpaino on siirtynyt järjestöpuolelle. Toteamus on sipoolaisen SSG-ampumaseuran puheenjohtajan ja samalla Pekeman Työntekijät ry:n varapuheenjohtajan kuvaus harrastuksistaan. Juice on raavaan huumorin mies ja miettii vain hetken vastausta, kun kysyn miten tähän on tultu.

– Ammattiosaston toimikunnassa, eli nykyisessä hallituksessa olin ollut jo 80-90 –luvuilla, mutta kun v. 97 siirryin Fenolin korjaamolle, ilmoittivat työkaverit ja osaston luottamusmies Ruotsalaisen Rainer -vainaa, että olet sitten vuoden alusta tämän osaston luottamusmies. Uudet kuulemma aina valittiin siihen tehtävään.

Mainittu vaihtokäytäntö ei ole sen jälkeen jatkunut ja porukka luottaa edelleenkin vakuuttavan suorasanaiseen realistiin. Tehtäviä alkoi tulla lisää, kun Juice osallistui aktiivisesti kaikkeen, millä saattoi vaikuttaa työolojen kehitykseen. Ammattiosaston johtoelimissä järkkymättömän tahtonsa työntekijöiden puolesta osoitettuaan hän on jo vuosia ollut mm. Kilpilahden Sairauskassan hallituksessa. Pekemalaisten varapuheenjohtajan paikasta Juicen nimissä ensimmäinen merkintä osaston historiikissa löytyy vuodelta 2009.

Työsuhde täyttää marraskuun 4. päivänä 38 vuotta.

– Silloin satoi vettä helvetis-

Mieti vakavasti ketä äänestät, sillä kunnallisvaaleissakin valitaan oikeudenmukaisuuden ja potkimisen välillä, kehottaa Juice

ti tammikuun puoliväliin saakka, muistaa Juice. Hän oli ammatikoulun käytyään ollut pari vuotta metallialan töissä metalliliitolaisten, mutta hakeutui vuoden 74 syksyllä Pekema Oy:n korjaamolle. Edesmenneen VCM-laitoksen kunnossapidossa meni vuoteen 80, sitten LDPE:llä siihen saakka, kunnes hän siirtyi Fenolin kp:oon. Ammattinimikkeet ovat olleet milloin hitsari, kone-, korkeapaineasentaja, nyt laitosmies, mutta raudasta ei mies ole päässyt eroon.

– Ei kaikki aina ole putkeen mennyt. Luottamustehtävillä kun on tapana kasaantua, olin ja olen edelleen osallisena kunnossapidon ulkoistamis-projektissa. Vuoden 2010 kesällä, jolloin alun koivat neuvottelut oli käyty, tuli pahin koettelemus kun oma pumppu sip-pasi kesken työpäivän. Onneksi äly pelasi ja vaatimalla vaadin päästä suoraan Meilahteen, joka pelas-

ti henkeni. Kivut olivat hurjat kun viisi suonta oli tukossa, mutta Juice nauraa huumorinkin vielä pelanneen varjottoman valon alla:

– Rintahän siellä avattiin, mutta sitä ennen leikattiin haalareita lahkeesta alkaen pois päältä. Siinä vaiheessa neuvoin saksia heiluttanutta hoitajaa ottamaan haarojen kohdalla varovasti.

Kolmen kuukauden kuluttua mies oli taas täysillä mukana.

Bonuksia vaan lisää!

Juice on paikallinen luomus; Porvoossa v. 56 syntynyt sipoolaisperäinen, joka kertaalleen kierrätettyine perheineen muutti vastikään Tolkkisista Gammelbackaan. Äidinkieli on ruotsi, mutta hän puhuu ja kirjoittaa paremmin suomeksi.

– Molemmilla yhtä huonosti, hän korjaa. Tiedä tuota... sillä sil-

loin, kun Juice avaa suunsa, ovat kannanotot hyvin harkittuja. Ja usein ne ovat huumorilla ravittuja; tilanteesta riippuen arvostavalla, vitsikkäällä tai ivallisella. Työnantajat eivät saa mieheltä kehuja:

– Koko työelämän tilanne on huolestuttava. Jokainen tietää mistä on kyse, kun sanon että mikään ei tunnu riittävän. Ahneudella ei ole enää rajoja... lisää vaan optioita ja bonuksia, perkele! Ihmisiä aivopesetään väittämällä, että Suomessa on Euroopan lyhimmat työajat ja palakatkin aivan liian suuret. Kohta varmaan uskotaan itsekini?

Kunnallisvaalit ovat tulossa. Auttaako äänestäminen ja pystymmekö ammattiosastona enempiin?

– Äänestää pitää jokaisen! Työväenpuolueiden ehdokkaita - vaikka Juice toteaa, ettei hänellä itsellään ole puoluejäsenyyttä mihinkään suuntaan. On luultavaa, että mies ei kuitenkaan horjahda keski- viivan yli.

– Ammattiosastona me tarvitaan ryhtiä toimintaan. Meillä on älyä, mutta meiltä puuttuu strategista älyä. Meidän pitää pystyä ennakoimaan tulevaa, eikä vain myhistellä työnantajan kähmiessä liittonsa turvin. Ja onpa tuo juossut Työtuo- mioistuimenkin selän taa, milloin on eväät loppuneet.

– Nuoria remmiin oppimaan. Heille jotka saadaan mukaan, heiti vaan tehtäviä ja vastuuta. Ja kunnollinen yhteistyö osastojen ja ammattiosaston johdon välille.

Kehityskeskustelut viestivät huonosta kommunikaatiosta

– Kolmivuotiaiden tyttären kakosten kanssa kuluu paljon aikaa, mutta Tammisaarella oleva vapaa-ajan asunto on varsinainen työleiri. Siihen liittyy läheisesti kaikki

Juice on toiminut 11 vuotta yli tuhannen jäsenen ampumaseura SSG:n puheenjohtajana

metsään ja kalastukseen liittyvä ja Juice kertoo aikovansa alkaa vielä metsästämäänkin.

Mies on ennen kaikkea järjestöihminen ja alussa mainittu sipoolaisen ampumaseuran johtaminen ei ole pikkupuuhastelua.

– SSG on 2000-luvulla Suomen parhaiten menestynyt ampumaseura, tiivistää Suomen Ampujaliiton valtuuston jäsen Elof Juselius. – Savijärvellä tonttia on yli 70 ha ja toiminta on monitahoista. Öljytien varressa sijaitseva ampumarata on oikeammin ampumakeskus, jota käyttävät laajalti Etelä-Suomen viranomaisetkin.

– Rahaakin meillä liikkuu ja tehtäviini kuuluu 2-4:n työntekijämme työsopimusasiat.

Millainen työnantaja on ay-aktiivi Juice?

– Keskustelen ja kyselen työntekijöiltä heidän toiveistaan. Ei se ole vaikeaa ja kun juttelee säännöllisesti, on tulos paljon parempi kuin joillakin kehityskeskusteluilla.

Ampumaseuran aivan kuten työelämänsäkin luottamustoimissa Juice on nähnyt liiankin läheltä, vaikka asioista päättävät ovat kaukana arjesta. Juicea haastateltiin alueradion lähetyksessä silloin, kun Suomessa jotkut poliitikot alkoivat vaatia aseiden säilyttämistä ampu-

maseurojen toimesta. Juice vastasi:

– Ihan hullu ajatus! Sellaisia puhuvat eivät ymmärrä, mikä uhka syntyy SSG:nkin kaltaisen yli tuhannen jäsenen aseiden varastoimisesta yhdessä paikassa. Se tietäsi useita tuhansia aseita. Missä ja millä resursseilla niitä vartioitaisiin?

Kierrämme vallein suojattuja ratoja. Juice kertoo ampumakeskuksen historiasta, joka sisältää EM- ja MM-kisojenkin järjestämistä ja kiittäviä lausuntoja ympäri maailman. Lopuksi mennään silhuettiradalle, jossa hän muistelee hetkeä jolloin melkein pelästyi.

– Olin sulkemassa rataa vähän etuajassa, kun luulin helikopterin laskeutuvan taakseni. Ei. Se oli vain 30 Harley Davidsonia. Yksi niittipuseroista sanoi haluavansa kokeilla neljänelostaan. Juice sanoo että silloin oli vähän ahtaan paikan kammoa. Kalju, teurastajan ulkomuodolla varustettu mies saattoi hyvinkin aiheuttaa saman tunteen nahkapuseroihin sonnustautuneissa vierailijoissa.

– Kohtaaminen sujui asiallisesti. Puhuttiin aseista, pojat ampui- vat aikansa ja lähtivät. Löin lukon porttiin ajallaan.

Hannu Lindqvist

Ilmapiirin hämmennystä PE 2:lla

Sitä on jotenkin vaikea ymmärtää, miksi vuodesta toiseen onnistutaan yhtiön toimesta hämmentämään työpaikkojen ilmapiiriä. Jos osaston sisäinen ilmapiiri on muuten kunnossa, niin sitä sorkkitaan ulkopuolisten tekemillä päätöksillä huonompaan jamaan. Nämä yhtiön päättäjät eivät ole myöskään välittäneet kysyä osaston mielipidettä ennen päätöksien tekoa.

Henkilöstön mielipiteiden huomioimatta jättäminen tuntuu olevan talon tapa toimia myös muilla työosastoilla. Se on aika erikoinen tapa luoda ja kehittää ilmapiiriä.

PE2:n parkkipaikka ajojahdin kohteena

Kevätkesästä yhtiö suuressa viisaudessaan päätti lopettaa PE2:n nykyisen parkkipaikan 15.10. mennessä. Vaakakupissa eivät paljoa painaneet turvallisuuteen liittyvät tekijät johon liittyvät myös onnistuneet vuoronvaihdot. Porukat on tähän asti tulleet hyvän hyvyttään töihin hyvissä ajoin. Onnistuneen vuoronvaihdon varmistamiseksi näin on toimittu vuosikautia. Yhtiön

ratkaisuesitys kävelymatkan pidennyksestä on ollut kehotus lähteä vielä aikaisemmin töihin, jotta keuhkoihin vaihtaa vuoro entiseen malliin. Näinköhän tätä kehotusta noudatetaan?

PE2:n henkilöstöllä on ollut oma parkkipaikka koko laitoksen historian ajan. Alkuun aitojen ulkopuolella (kuva), jolloin siitä ei puhuttu eikä se aiheuttanut kateutta. Nykyisellä paikallaan se on ollut ajojahdin kohteena kaiken aikaa. Päättökentekijät taipuivat ulkopuolisen painostuksen alla tekemään erittäin lyhytnäköisen ja turvallisuutta vaarantavan päätöksen.

Sentit ovat tiukassa

Palkasta neuvottelemine vie tänä päivänä aikaa. Suurin vaikuttava tekijä tähän on päätösvallan puute osastotasolla. Toinen on tietysti se, että ollaan eri mieltä muutosten suuruudesta. Yhtiön puolelta yleensä vähätellään tulevia muutoksia. PE2:n neuvotteluissa vaikeusastetta lisäsi myöhemmin turhaksi käynniksi osoittautunut kierros HR-osastolla. Lopuksi järki

löytyi osastotasolla kun päätösvalta osallistui neuvotteluun. Tästä nyt toivon mukaan otettiin opiksi myös yhtiön puolella.

Asiat on ratkaistava osastotasolla. Työntekijöiden mielipiteet on otettava huomioon ja neuvoteltava ratkaisuhakuisesti. Päätösvallan mukanaolo neuvotteluissa on asioiden etenemisen osalta välttämätön myös jatkossa.

Oisko seisokista opittavaa?

Seisokki on Virikkeen ilmestyessä takanapäin. Ongelmia oli heti alkumetreillä, kun vuoroskeeman ylittävien tuntien korvauksesta oli epäselvyyttä. Eli vaikka olisi ollut aikaa hoitaa nämä asiat kuntoon ennen seisokkia, niin ne piti vedättää näin pitkälle. No, tilanne rauhoitui asian ratkettua. Keskustelua on kuitenkin ollut koko seisokin ajan yhtiön määrittelemästä työtuntijärjestelmästä. Se oli väärä valinta, joka ei toivon mukaan ole käytössä enää tulevissa seisokeissa.

PE2:lla seisokki-ilmapiiriä koeltiin lisäksi palkkaneuvottelujen hitaalla etenemisellä. Yhtiön vedätyks oli tässäkin asiassa lähellä vaarantaa koko seisokin ilmapiiri laitoksella. Muuten itse seisokki on kai mennyt pääosin hyvin? Tosin lopuksi tuli taas kiire, kuten aiemmissakin seisokeissa on käynyt.

Investoinnit PE2:lle ovat hyvä ja tärkeä asia tulevaisuuden kannalta. Suurempi 3G -investointi jäi vielä odotuttamaan, mutta uskon senkin vielä näkevän päivänvalon. Alustavia töitä kun jo tehtiin tässä seisokissa.

Säästökuurin varjossa

'Kohti huonompia aikoja mennään' on viesti, josta on jo saatu kuulla.

Parkkipaikan alkuperäinen sijainti oli hyvä

No tähänhän on kyllä totuttu. Ei ole pitkä aika edellisestä säästökuurista. Jos ja kun tulevia säästöjä linjataan, niin toivottavasti ei vedetä niin sanotusti överiksi! Henkilöstöön kohdistuvia säästöjä ei toivon mukaan edes harkita. Nykymiehitykset tuotanto-osastoilla on vedetty niin tiukalle että porukkaa on päinvastoin lisättävä. Eläkkeelle lähtevien määrä tulee lähivuosina kasvamaan nopeasti. Uusia kavereita on saatava sisään etupainotteisesti jotta koulutukset saadaan hoidettua aina ennen ”vanhan” siirtymistä eläkkeelle.

Kari Koistinen

Punkaharjun lomaosakkeissa remontti

Hallituksen päätöksellä emme tule vuokraamaan loma-asuntoja ennen Punkaharjulla tehtävien kattoremonttien valmistumista.

Kattoremontin yhteydessä tullaan myös tekemään muita kunnossapitotöitä (mm. lattian korjaus), jotka omalta osaltaan vaikuttavat vuokrausaikeisiin.

Milloin vuokraus on jälleen mahdollista, ilmoitetaan tarkemmin H-aseman, kotisivun ja sähköpostin kautta kun korjaukset on suoritettu.

Tämän hetkisen tiedon mukaan remontin valmistuminen kestää Joulun.

Tiedustelut, vapaa viikot ja vuokrausanomukset:

Pasi Mäntysaari, Borealis konttori, puh. 3048, 050-379 4050

H-asema / BOREALIS / PEKEMA / lomaosakkeet Punkaharjulla /

Ammattiosaston kotisivu: www.pekemantyontekijat.fi /Punkaharju

Sydänkuntoutusystäväni

*Joskus Tallinnan laivalla
kaunis nainen
parfyymimyymälän edessä
opasti minua*

*Hyvä herra
miehen pitää arvostaa itseään
ja siihen meillä olisi
partavesiä, deodorantteja, tuoksuja
jotka kiihottavat naista*

*Ei ollut ehkä paras päiväni, sanoin
miehen pitää haista hielle
ja testosteronille*

*Eipä syntynyt kontaktia
myyntiedustajan kanssa*

*Kerron tämän sinulle
olet minulle tärkeä siksi
että olet sinä –
äläkä kysy miksi*

*Heiveröistä on silloin maailman tuskan debatti
jos tärkeintä on
antiperspirantti*

*Silti jotakin minä tarvitsen
sinulta sydänystäväni*

*Jos voisit vielä lailla muusan
minua kuntouttaa
ehkä sydäntäkin sopivasti kiihottaa
mutta mikä tärkeintä
– rakastaa*

Ville Matala

Miehemme Aasiassa

Ojasen Martin kanssa Indokiinaa kiertäessä jäivät junat testaamatta. Laosissa ei edes ole matkustajajunia, joten jatkoimme Pakxesta pohjoiseen bussilla. Makuubussin paikat Vientianeen maksoivat 15 euroa. Hintaan kuului hotellista mopolla nouto, eväspaketti ja aasialaisille mitoitettu makuulaveri. Nukkumiseen se oli ahdas meille kahdelle jättijätkälle – ja etenkin lyhyt. Käytävän toisella puolella oli joukko mummoja, jotka mahtuivat melkein poikittain 110 senttiä leveälle kahden hengen laverille. Oli etsittävä unta parin taalan nestemäisestä unilääkepullosta. Koomisella nukkumahyllylämme vitsailimme, että voisimme ehdottaa mummoille uutta jakoa tasoittaaksemme ahtautta 11 tunnin matkalla - ikäjakautuman ollessa toisenlainen. Olimme kuitenkin aivan liian nuoria.

Perillä pääkaupungissa lavataksi kuljetti keskustaan ja onnistuimme saamaan Lonely Planetin neuvoin hyvän huoneen ihan keskustasta. Vientianessa asuu noin 50 suomalaista, joista yhden sattumalta tapasimme. Kaveri oli asunut maassa seitsemän vuotta ja toimi metsäkonsulttina. Nyt hän turhautuneena suunnitteli paluuta Suomeen, koska Laosin valtio ei anna tuhota sademetsiään ja siten ei työ oikein luisa. Laos onkin onnistunut säilyttämään tuon maailmankolkan parhaan luonnonvaraisen lajiston systemaattisella suojelupolitiikallaan.

Vietimme Vientianessa kaksi yötä ja suunnitelmaan kuului myöhemmin palata sen kautta Thaimaahan. Aamubussi kohti pohjoista vuoristoa, johon olimme hankineet liput, ehti täytyä ja lähteä. Tuntia myöhemmin lähti seuraava. Kiipesimme VIP-bussiin, jonka

Neliakselinen sleeping bus ei ole nukkumatiiloiltaan niin valtava, kuin ulkoisilta mitoiltaan

alakerran täyttivät tavaratilat. VIP:piä ei juuri jalkatiloista huomannut, mutta ilmastointi pelitti. Illan pimeään asti nautimme armottomasta tärinästä, joka johtui yhtä paljon bussin jousituksesta kuin tien laadustakin. Matkalta tuli lisää ihmisiä, joilla oli huomattavia määriä matkatavaraa - aina alakertaan sullottua motskaria myöten. Eräällä pariskunnalla oli mukanaan hä-

killinen ankanpoikasia, jotka sirkutuksellaan pitivät huolen matkamusiikista.

Amerikkalainen häpeä

Tämä 10 tunnin matka sisälsi niin heikosti taukoja, että hätäisesti toimien ehdin hotkia yhden vermiselikanakeiton. Martti osti hedelmiä.

Tislausteollisuutta Mekongin yläjuoksulla

Amerikan Sue ja Kihniön oma poika Martti Ojanen tukistelevat Laosin kihniöläistä

Näillä mausteilla joenvarsiviskistä saadaan VSOP:tä

Kohteemme Luang Prabang oli sopivan kokoinen eläväinen vuoristokaupunki. Matkan jatkoa sieltä eteenpäin suunniteltaessa varasimme päivän risteilyn Mekongille ja parina iltana tingittiin yötorilla. Martin edessä bussimatkalla oli istunut kanadalainen lentoemäntä Sue. Hän otti osaa myös Mekongin risteilylle, jolloin hän häpeillen kertoikin olevansa jenkki.

– Maailmalla ei aina oikein hy-

väksytä amerikkalaisia, ja kaikkein vähiten tällä syrjällä maailmaa, Sue myönsi, ja lisäsi ymmärtävänsä sen hyvin. Paljon matkustavana hän kertoi yleensä esiintyvänsä kanadalaisena. Jos Martti häpeäisi omaa kansallisuuttaan, hän voisi esiintyä thaimaalaisena, mutta ryhdikkäästi molemmat tunnustimme olevamme Suomesta – Kihniöltä ja Porvoosta. Sue kertoi lentoyhtiöstään, mutta me emme

muistaakseni sentään maininneet Borealiksesta.

Marraskuun alussa Luang Prabangissa ei vielä ole turisteja, jos nyt yleensäkin on kovin paljon. Niinpä pitkän pitkässä katetussa jokiveneessä istui Martin ja itseni lisäksi vain mainittu Sue ja yksi saksalaispariskunta sekä opas ja kuski. Silläkin jokiristeilyllä näimme hyvin säilynyttä luontoa ja puhtaampaa jokivettä kuin mitä se on alempana.

Tutustuimme myös joenvarren kylien pienteollisuuselämään silkkiäistoukkien kasvatuksesta valmiiden vaatteiden myyntiin, 7000 buddhapatsaan luolaan ja vuoristoviinan keittoon. Vuosituhansien perintö rajaa miesten ja naisten työt niin, että miesten ei tule vahingossakaan tehdä mitään ”naisellista”, kuten keittiöitä tai kutomista.

Viinan keitto on tietysti miesten työtä ja kylää, jossa viinapannuja kärytettiin julkisesti jokitörmällä, sanottiin Whisky Villageksi. Aine oli ihan samaa sikunapontikkaa, jota viimeksi olin ostanut yöbussiin Pakxesta, mutta viskinä siitä sai paremman hinnan.

Veneessä söimme sormiruokaa ja maistoimme penkaostoksiamme. Risteilyn hintapolitiikka oli sellainen, että saimme osan rahoista takaisin, koska matkassa olikin viisi matkustajaa meidän kahden sijasta. Markkinataloudessa tällaista jälkikäteisalennusta sanottaisiin mahdottomaksi. Me sanomme sitä rehtiydeksi.

Hannu Lindqvist

Syksyn kunnallisvaaliehdokkaita jäsenistön joukossa ovat:

No:
6

Ismo Hannila
Operaattori
Perussuomalaiset, Porvoo

No:
130

Pasi Mäntysaari
Työsuojeluvaltuutettu,
operaattori
SDP sitoutumaton, Porvoo

No:
191

Tuomo Tourunen
Operaattori
Vasemmistoliitto, Porvoo

PEKEMAN TYÖNTEKIJÄT RY
Team osasto 100

SYYSKOKOUS

Pidetään maanantaina 26.11.2012 klo 18.00 alkaen Porvoossa ravintola
Näsin Krouvissa. Iltapalan tarjoilu aloitetaan klo 17.30 alkaen.

Sääntömääräiset syyskokousasiat, mm:

- Toimintasuunnitelma 2013
- Budjetti 2013
- Henkilövalinnat vuodelle 2013

Osaston jäsenet ovat lämpimästi tervetulleita!